

15. MODUL PARTICIPIU (ACȚIUNEA DE FUNDAL)

Col. 1.3-4 εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ του κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περι ὑμῶν
προσευχομενοι, ἀκουσαντες την πιστιν ὑμῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ
Mulțumim lui Dumnezeu Tatăl domnului nostru Isus
Hristos întotdeauna când ne rugăm pentru voi,
ca unii care au auzit despre credința voastră în Isus Hristos

1.1. Generalități

Participiul este modul verbului care exprimă o acțiune secundară, de fond, ori de tip complementar față de acțiunea principală, exprimând destinația, intenția, maniera, starea subiectului sau efectele suportate de acesta în timpul executării acțiunii principale. Practic, participiul este un adjectiv sau substantiv verbal (poate avea ambele roluri), având diateză, mod și timp, ca verb, și gen, număr și caz, ca adjectiv sau substantiv. Versatilitatea sa descriptivă este accentuată de faptul că admite patru timpuri: prezentul, viitorul, aoristul și perfectul care conțin informații de timp și de aspect cu privire la acțiunea descrisă (acțiune în prezent, viitor sau trecut, acțiune continuă, momentană, sau cu efect în timp):

- 1) Participiul prezent descrie o acțiune simultană cu cea a verbului principal (predicat).
- 2) Participiul aorist descrie o acțiune de moment, limitată în timp, anterioară acțiunii verbului principal (predicatul).
- 3) Participiul viitor descrie o acțiune momentană, ulterioară acțiunii verbului principal.
- 4) Participiul perfect descrie un efect al unei acțiuni trecute, încheiate, anterioare acțiunii din verbul principal.

1.2. Paradigmele temporale ale participiului

În general, participiul urmează următorul algoritm: rădăcina verbului este urmată de o grupare care comunică informație de timp și gen, apoi de un grup de litere care indică diateza și de terminații substantive care indică și ele diateza și genul.

Rădăcina + grup. timp / gen + grup. diateză + term. diateză / gen

1.2.1. Participiul prezent

La prezent, diateza activă, genul masculin și neutru urmează paradigma declinării a 3a iar genul feminin, paradigma declinării 1 (formula 3 - οντ, 1 - ουσ, 3 - οντ):

m, n: răd. prezent + οντ + terminații declinarea 3
f: răd. prezent + ουσ + terminații declinarea 1 - α impur

Nom.	λυων	λυουσα	λυον
Ac.	λυοντα	λυουσαν	λυον
Gen.	λυοντος	λυουσης	λυοντος
Dat.	λυοντι	λυουση	λυοντι

Nom.	λυοντες	λυουσαι	λυοντα
Ac.	λυοντας	λυουσας	λυοντα
Gen.	λυοντων	λυουσων	λυοντων
Dat.	λυουσι(ν)	λυουσαις	λυουσι(ν)

Diateza medie are drept caracteristică grupul - μεν, și terminațiile la prezent sunt cele de declinarea 2a (m., n.) și de declinarea 1a (f.-η), paradigma μεν + 2, 1- η, 2):

răd. prezent + [ο] μεν + terminațiile declinărilor 2, 1- η, 2

	M.	F.	N.
Nom.	λυομενος	λυομενη	λυομενον
Ac.	λυομενον	λυομενην	λυομενον
Gen.	λυομενου	λυομενης	λυομενου
Dat.	λυομενω	λυομενη	λυομενω
Nom.	λυομενοι	λυομεναι	λυομενα
Ac.	λυομενους	λυομενας	λυομενα
Gen.	λυομενων	λυομενων	λυομενων
Dat.	λυομενοις	λυομεναις	λυομενοις

Diateza pasivă, timpul prezent al lui λυω („fiind dezlegat”; „cel care este dezlegat”, etc.) are aceeași formă ca *diateza medie*.

Observație: Participiul verbului εἶμι furnizează terminațiile participiilor tuturor verbelor.

Nom.	ὄν	οὐσα	ὄν
Ac.	ὄντα	οὐσαν	ὄν
Gen.	ὄντος	οὐσης	ὄντος
Dat.	ὄντι	οὐση	ὄντι
Nom.	ὄντες	οὐσαι	ὄντα
Ac.	ὄντας	οὐσας	ὄντα
Gen.	ὄντων	οὐσων	ὄντων
Dat.	οὐσι(ν)	οὐσαις	οὐσι(ν)

Πας ὁ μισων τον ἀδελφον αὐτου ἀνθρωποκτονος ἔστιν και οἶδατε ὅτι πας ἀνθρωποκτονος οὐκ ἔχει ζωην αἰονιον ἐν αὐτω μενουσαν. (1 Ioan 3:15)

1.2.2. Participiul aorist

Terminațiile participiului aorist 1 (regulat) folosesc grupul caracteristic $\sigma\alpha$. La diateza activă, participiile de genul masculin și neutru au forme de decl. 3a, iar cele de genul feminin - de declinarea 1, α impur (3 - $\sigma\alpha\nu\tau$, 1 - $\sigma\alpha\sigma$, 3 - $\sigma\alpha\nu\tau$, se poate observa paralelismul cu declinările de la prezent 3 - $\omicron\nu\tau$, 1 - $\omicron\upsilon\sigma\alpha$, 3 - $\omicron\nu\tau$).

m, n : răd. prezent + $\sigma\alpha$ + $\nu\tau$ + terminații declinarea 3a
f : răd. prezent + $\sigma\alpha$ + σ + terminații declinarea 1 - α impur

Nom.	λυσας	λυσασα	λυσαν
Ac.	λυσαντα	λυσασαν	λυσαν
Gen.	λυσαντος	λυσασης	λυσαντος
Dat.	λυσαντι	λυσαση	λυσαντι

Nom.	λυσαντες	λυσασαι	λυσαντα
Ac.	λυσαντας	λυσασας	λυσαντα
Gen.	λυσαντων	λυσασων	λυσαντων
Dat.	λυσασι(ν)	λυσασαις	λυσασι(ν)

Exemple:

εὐλογητος ὁ θεος και πατηρ του κυριου ἡμων Ἰησου Χριστου, ὁ κατα το πολυ αὐτου ἔλεος ἀναγεννησας ἡμας εἰς ἐλπιδα ζωσαν δι' ἀναστασεως Ἰησου Χριστου ἐκ νεκρων εἰς κληρονομιαν ἀφθρτον και ἀμιαντον και ἀμαραντον, τετηρημενην ἐν οὐρανοις εἰς ὑμας, τους ἐν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεως εἰς σωτηριαν ἑτοιμην ἀποκαλυφθηναι ἐν καιρῷ ἔσχατῳ.

Binecuvântat [fie] Dumnezeuul și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos care, în marea Lui îndurare, ne-a născut din nou, prin învierea din morți a lui Isus Hristos, pentru nădejdea cea vie, 4. pentru moștenirea

care nu se strică, nu se pătează și nu se ofilește, păstrată în ceruri pentru voi, 5. cei ce sunteți păziți prin puterea lui Dumnezeu prin credință pentru mântuirea gata să fie descoperită în timpul de pe urmă. (1 Pet. 1:3-5)

και ἐπεστρεψα βλεπειν την φωνην ἣτις ἔλαλει μετ' ἔμου, και ἐπιστρεψας εἶδον ἑπτα λυχνιας χρυσας
și m-am întors să văd vocea care vorbea cu mine, și întorcându-mă am văzut șapte sfeșnice de aur (Apoc. 1:12)

La *diateza medie* participiile aoriste urmează regulile declinării a 2a, la genul masculin și neutru, și a 3a, la feminin, cu elementele de legătură σα și μεν înaintea terminațiilor.

răd. prezent + σα + μεν + terminațiile declinărilor 2, 1 - η, 2

Nom.	λυσαμενος	λυσαμενη	λυσαμενον
Ac.	λυσαμενον	λυσαμενην	λυσαμενον
Gen.	λυσομενου	λυσαμενης	λυσαμενου
Dat.	λυσαμενω	λυσαμενη	λυσαμενω

Nom.	λυσαμενοι	λυσαμεναι	λυσαμενα
Ac.	λυσαμενους	λυσαμενας	λυσαμενα
Gen.	λυσαμενων	λυσαμενων	λυσαμενων
Dat.	λυσαμενοις	λυσαμεναις	λυσαμενοις

La *diateza pasivă* apare marca pasivului θη (θε) sau θει (înainte de σ).

rădăcina prezent + θε + ντ + terminațiile declinării 3

rădăcina prezent + θει + σ + terminațiile declinării 1 - α impur

Se poate observa paralelismul dintre paradigma aoristă activă 3 - θεντ, 1 - θεισα, 3 - θεντ, și paradigma participiului prezent la *diateza activă*, 3 - οντ, 1 - ουσα, 3 - οντ.

Nom.	λυθεις	λυθεισα	λυθεν
Ac.	λυθεντα	λυθεισαν	λυθεν
Gen.	λυθεντος	λυθεισης	λυθεντος
Dat.	λυθεντι	λυθειση	λυθεντι

Nom.	λυθεντες	λυθεισαι	λυθεντα
Ac.	λυθεντας	λυθεισας	λυθεντα
Gen.	λυθεντων	λυθεισων	λυθεντων
Dat.	λυθεισι(ν)	λυθεισαις	λυθεισι(ν)

Pentru *participiul aorist 2* se folosește rădăcina aor. 2 la care se adaugă terminațiile participiului aorist 1 (cf. λειπω și ἀποστελλω).

Diateza activă are paradigma **3 οντ -, 1 ουσ -, 3 οντ -**

Nom.	λιπων	λιπουσα	λιπον
Ac.	λιποντα	λιπουσαν	λιπον
Gen.	λιποντος	λιπουσης	λιποντος
Dat.	λιποντι	λιπουση	λιποντι

Nom.	λιποντες	λιπουσαι	λιποντα
Ac.	λιποντας	λιπουσας	λιποντα
Gen.	λιποντων	λιπουσων	λιποντων
Dat.	λιπουσι(ν)	λιπουσαις	λιπουσι(ν)

Diateza medie are paradigma **ρădăcină + [ο]μεν + 2, 1 η, 2**

Nom.	λιπομενος	λιπομενη	λιπομενον
Ac.	λιπομενον	λιπομενην	λιπομενον
Gen.	λιπομενου	λιπομενης	λιπομενου
Dat.	λιπομενω	λιπομενη	λιπομενω

Nom.	λιπομενοι	λιπομεναι	λιπομενα
Ac.	λιπομενους	λιπομενας	λιπομενα
Gen.	λιπομενων	λιπομενων	λιπομενων
Dat.	λιπομενοις	λιπομεναις	λιπομενοις

hAoristul 2 pasiv al lui ἀποστελλω ('fiind trimis', cu un mesaj) urmează modelul 3-1-3, cu terminații de tip **3 - εντ, 1 - εις (α impur), 3 - εντ**

Nom.	ἀποσταλεις	ἀποσταλεια	ἀποσταλεν
Ac.	ἀποσταλεντα	ἀποσταλειςαν	ἀποσταλεν
Gen.	ἀποσταλεντος	ἀποσταλειςης	ἀποσταλεντος
Dat.	ἀποσταλεντι	ἀποσταλειςη	ἀποσταλεντι

Nom.	ἀποσταλεντες	ἀποσταλειςαι	ἀποσταλεντα
Ac.	ἀποσταλεντας	ἀποσταλειςας	ἀποσταλεντα
Gen.	ἀποσταλεντων	ἀποσταλειςων	ἀποσταλεντων
Dat.	ἀποσταλειςι(ν)	ἀποσταλειςαις	ἀποσταλειςι(ν)

Exemple:

οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα δειλιας, ἀλλὰ δυναμῶς καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς το μαρτυριον του κυριου ἡμων μηδε ἔμε τον δεσμιον αὐτου, ἀλλὰ συγκακοπαθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατα δυναμιν θεου, του σωσαντος ἡμας καὶ καλεσαντος κλησει ἅγια, οὐ κατα τα ἔργα ἡμων, ἀλλὰ κατ' ἴδιαν προθεσιν καὶ χάριν, την δοθεισαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ προ χρονων αἰωνιων, φανερωθεισαν δε νυν δια της ἐπιφανειας του σωτηρος ἡμων Ἰησοῦ Χριστου, καταργησαντος μεν τον θανατον, φωτισαντος δε ζωην καὶ ἀφθαρσιαν δια του εὐαγγελιου, εἰς ὃ ἔτεθην ἐγὼ κηρυξ καὶ ἀποστολος καὶ διδασκαλος ἔθνων (2 Tim. 1:7-11).

1.2.3. Participiul viitor

Participiul viitor folosește o paradigmă ușor de reținut:

răd. prezent + [σ] + terminații diatezelor activă, medie, pasivă

Diateza activă, are paradigma **3 - οντ -, 1 - ουσ- α impur, 3 - οντ**

Nom.	λυσων	λυσουσα	λυσον
Ac.	λυσοντα	λυσουσαν	λυσον
Gen.	λυσοντος	λυσουσης	λυσοντος
Dat.	λυσοντι	λυσουση	λυσοντι
Nom.	λυσοντες	λυσουσαι	λυσοντα
Ac.	λυσοντας	λυσουσας	λυσοντα
Gen.	λυσοντων	λυσουσων	λυσοντων
Dat.	λυσουσι(ν)	λυσουσαις	λυσουσι(ν)

Diateza medie urmează paradigma 2, 1-η, 2.

răd. prezent + σ + ομεν + terminațiile declinării 2, 1 - η, 2

Nom.	λυσομενος	λυσομενη	λυσομενον
Ac.	λυσομενον	λυσομενην	λυσομενον
Gen.	λυσομενου	λυσομενης	λυσομενου
Dat.	λυσομεμφ	λυσομενη	λυσομεμφ
Nom.	λυσομενοι	λυσομεναι	λυσομενα
Ac.	λυσομενους	λυσομενας	λυσομενα
Gen.	λυσομενων	λυσομενων	λυσομενων
Dat.	λυσομενοις	λυσομεναις	λυσομενοις

Participiul viitor la *diateza pasivă* are cea mai „completă” formulă gramaticală, pe care se poate studia foarte bine „anatomia” verbului:

răd. prezent + θη + σ + [ο]μεν + term. declinărilor 2, 1 - η, 2

Nom.	λυθησομενος	λυθησομενη	λυθησομενον
Ac.	λυθησομενον	λυθησομενην	λυθησομενον
Gen.	λυθησομενου	λυθησομενης	λυθησομενου
Dat.	λυθησομενω	λυθησομενη	λυθησομενω

Nom.	λυθησομενοι	λυθησομεναι	λυθησομενα
Ac.	λυθησομενους	λυθησομενας	λυθησομενα
Gen.	λυθησομενων	λυθησομενων	λυθησομενων
Dat.	λυθησομενοις	λυθησομεναις	λυθησομενοις

1.2.4. Participiul perfect

Participiul perfect, ca și aoristul, nu primește augment. La *diateza activă* apare κ intermediar și dublarea sunetului inițial **3 - οτ, 1 - υια, α pur, 3 - οτ** (se poate observa paralelismul cu declinările de la prezent 3 - οντ, 1 - ουσσ, 3 - οντ).

dublare + ε + răd. prez. + κ + terminații declinare / gen

Nom.	λελυκως	λελυκυια	λελυκος
Ac.	λελυκοτα	λελυκυιαν	λελυκος
Gen.	λελυκοτος	λελυκυιας	λελυκοτος
Dat.	λελυκοτι	λελυκυια	λελυκοτι

Nom.	λελυκοτες	λελυκυιαι	λελυκοτα
Ac.	λελυκοτας	λελυκυιας	λελυκοτα
Gen.	λελυκοτων	λελυκυιων	λελυκοτων
Dat.	λελυκοσι(ν)	λελυκυιαις	λελυκοσι(ν)

La *diateza medie*, participiul perfect pierde consoana intermediară κ, dar păstrează dublarea: **dublare + ε + răd. + μεν + 2, 1-η, 2**

dublare + ε + răd. prezent + μεν + terminații declinarea 2 (m, n)
dublare + ε + răd. prezent + μεν + terminații declinarea 1-η (f)

Nom.	λελυμενος	λελυμενη	λελυμενον
Ac.	λελυμενον	λελυμενην	λελυμενον
Gen.	λελυμενου	λελυμενης	λελυμενου
Dat.	λελυμενω	λελυμενη	λελυμενω

Nom.	λελυμενοι	λελυμεναι	λελυμενα
Ac.	λελυμενους	λελυμενας	λελυμενα
Gen.	λελυμενων	λελυμενων	λελυμενων
Dat.	λελυμενοις	λελυμεναις	λελυμενοις

Unele verbe au la perfect o rădăcină neregulată, de exemplu:

γίνομαι,	γεγονως, - οτος
έρχομαι,	έληλυθως, - οτος
πειθω,	πεποιθως, - οτος

1.3. Utilizările participiului

Participiul poate fi folosit cu diverse determinări, de tip adjectival, adverbial, de tip genitiv absolut, și în construcții perifrastice.

1. Utilizarea participiului ca adjectiv sau ca substantiv

Când este folosit în poziție atributivă (cu articol), participiul determină un substantiv sau capătă el însuși valoare de substantiv, și are sens adjectival.

ex. δια την ἐλπίδα την ἀποκειμενην ὑμιν ἐν τοις οὐρανοῖς...
din pricina speranței (care vă este) păstrată vouă în ceruri...
(Col. 1:5)

ὁ μη τιμῶν τον υἱόν.
Cine (acela care) nu cinstește pe Fiul. (Ioan 5:23)

Participiul folosit cu rol de atribut sau substantiv este cel mai bine tradus prin locuțiunea „acela care” sau „acela ce”, „cel care”, „cea care”, etc.

2. Utilizarea participiului ca adverb

Când este folosit în poziție predicativă (fără articol), participiul are sensul unui adverb. Astfel de participii se traduc printr-un adverb de timp, „când” sau „în timp ce”, sau printr-o propoziție subordonată complementară, ori printr-un verb la gerunziu:

ex.: ἰδὼν δε τοὺς ὄχλους ἀνεβη εἰς τὸ ὄρος. (Mt. 5:1)
Când El a văzut mulțimile, s-a suit pe munte.
ἐδίδασκεν αὐτοὺς λεγὼν. (Mt. 5:2)
a început să-i învețe zicând.

3. Utilizarea participiului în construcții de tip genitiv absolut.

Participiul prezent sau aorist, la cazul genitiv, apare uneori urmat de un substantiv ori un pronume, care se află tot în cazul genitiv. Acest genitiv dublu se numește *genitiv absolut*, și caracterizează acțiunea principală, ca o propoziție subordonată.

ptp. Gen + Gen
καὶ ἐκβλήθηεντος τοῦ δαιμονίου ἐλαλήσεν ὁ κωφοῦς.
(Mt. 9:33)

și, după ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit.
(lit.: „și [fiind situația] scoaterii demonului, mutul vorbi.”)

ptp. Gen. + Gen.
 χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και
 εκαθευδον.

fiindcă mirele întârzia, au așipit toate, și au adormit. (Mt. 25:5)
 (lit.: „[fiind situația] întârzierii, deci, a mirelui, au așipit toate și au
 adormit”).

Gen. + ptp. Gen.
 του δε Ἰησου γεννηθεντος ἐν Βηθλεεμ της Ἰουδαίας ἐν
 ἡμεραις Ἡρῳδοῦ του βασιλεως, ἰδου μαγοι ἀπο ἀναταλων
 παρεγενοντο εἰς Ἱεροσολυμα

După nașterea lui Isus în Betleemul Iudeii, în zilele regelui Irod, iată,
 niște magi din Răsărit au ajuns în Ierusalim... (Mt. 2:1)
 (lit.: „[fiind situația] nașterii lui Isus în Betleemul Iudeii, în zilele lui
 Irod, împăratul, iată, magi din răsărit au sosit în Ierusalim”).

Așa cum s-a observat, genitivul absolut se poate traduce în mai multe feluri. Luând ca reper exemplul nr. 2, el poate fi tradus fie printr-un gerunziu (de exemplu, „întârziind mirele”, etc.), fie printr-o subordonată de timp („pe când mirele întârzia”), de mod („în situația în care mirele întârzia”) sau cauzală („fiindcă mirele întârzia”, „dat fiind că mirele întârzia”). Înțelesul expresiei nu comunică în mod expres o relație temporală sau cauzală, ca atare, ci indică nuanțat, genul de situație, de context în care are loc acțiunea principală.

4. Utilizarea participiului în construcții perifrastice

Construcția perifrastică este un caz special de predicat nominal constând din verbul copulativ a fi, εἶμι, sau a avea, ἔχω, și un participiu – ca nume predicativ. În general, construcția perifrastică tinde să indice o acțiune continuă.

(1) construcții perifrastice cu participiu prezent apar rar în NT.

καθως και εν παντι τῷ κοσμῷ εστιν καρποφορουμενον και

ἀὐξανομενον (το εὐαγγελιον) (Col. 1:6)

după cum și este în toată lumea unde dă roade și crește.

(lit. „și, așa cum în toată lumea este, aducând roadă și crescând”

alternativ: „și după cum [face] în toată lumea, aduce roadă și crește în continuu”).

(2) construcții perifrastice cu imperfectul se întâlnesc des în NT.

καὶ ἦν διδασκων το καθ' ἡμεραν ἐν τῷ ἱερῷ. (Lc. 19:47)

și (Isus) învăța în toate zilele (pe norod) în Templu.

(lit. „și [Isus] era învățând în fiecare zi în Templu.”

alternativ: „și Isus își petrecea timpul în fiecare zi învățând în Templu”).

(3) construcții perifrastice cu viitorul

καὶ οἱ ἄστερες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πιπτοντες.

(Mc. 13:25)

și stelele vor cădea din cer. (lit. „și astrele vor fi din cer căzând”)

(4) construcții perifrastice cu perfectul

a. Cu εἶμι la prezent + participiu perfect.

- τῆ γαρ χαριτι ἔστε σεσωσμενοι. (Efes. 2:8)

căci prin har (ați fost și) sunteți mântuiți.

(lit. „căci prin har sunteți [în starea de a fi fost și de a continua să fiți]

mântuiți”; alternativ: „căci prin har ați fost mântuiți și sunteți în [starea de] mântuire până azi”).

b. Cu imperfectul lui εἶμι + participiu perfect.

ἦσαν γαρ αὐτων οἱ ὀφθαλμοι βεβαρημενοι. (Mt.26:43)

pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

(lit. „erau deci, ai lor ochi, îngreunați [de somn]”).

c. Cu viitorul lui εἶμι + participiu perfect.

ὅσα ἔαν δησητε ἐπι της γης ἔσται δεδεμενα ἐν οὐρανῷ

(Mt. 18:18)

orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer.
(lit. „orice - dacă veți lega ceva pe pământ, va fi legat în ceruri”).

1.4. Exerciții

Vocabular:

ἄρπαζω - apuc, răpesc

ἀνατρεπω - răstorn

ἀδικία, ἡ - nelegiuire

ἴδιος,-α-ον - propriu

δει - trebuie

δεω - leg

ἐκχεω - vărs

ἐπαυριον - mâine

Ἰωαννης, ὁ - Ioan

κολλυβιστης, ὁ - monedă

τραπεζα, ἡ - masă

βασιλικος,-η - funcționar

ἴομαι - vindec

Μωυσης, ὁ - Moise

μισθωτος, ὁ - cel angajat,

μελλω - voi fi

σημειον, το - semn

κοινωνια, ἡ - părtaşie

πλαναω - înșel

οὐδεις, -μια, ν - nimeni,

ἀφιημι - las, păresesc

ἄμνος, ὁ - miel

αἷμα, το - sânge

λυκος, ὁ - lup

διδωμι - eu dau

μονογενης,-ες, ὁ, ἡ - singur născut

ἐμβλεπω - privesc, consider

ἴδε - iată, uite

κερμα,-ματος, το - bani

σχοινιον, το - funie

φραγγελιον, το - bici, flagel

ἦκω - eu vin

Ἰουδαια - Iudea

ὄφεις, ὄφεως, ὁ - șarpe

σκορπιζω - răspândesc, împrăștii

πριν - înainte (de)

τερας, το - minune

ὁμολογεω - confirm, adevăresc

ψευστης,-ου, ὁ - mincinos

ὑψωω - înalț

1. Traduceți textele următoare, identificați participiile și analizați-le:

εὐλογητος ὁ θεος και πατηρ του κυριου ἡμων Ἰησου Χριστου,
ὁκατα το πολυ αὐτου ἔλεος ἀναγεννησας ἡμας εἰς ἐλπιδα

ζωσαν δι' ἀναστασεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρων, εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον και ἀμιαντον και ἀμαραντον, τετηρημενην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμας - τους ἐν δυναμει θεου φρουρουμενους δια πιστεως εἰς σωτηριαν ἑτοιμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἔσχατῷ. (1 Pet. 1:3-5).

ταδε λεγει ὁ κρατων τους ἑπτα ἀστερας ἐν τη δεξια αὐτου, ὁ περιπατων ἐν μεσω των ἑπτα λυχνιων των χρυσων... τῷ νικωντι δωσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ του ξυλου της ζωης ὁ ἐστιν ἐν τῷ παραδεισῷ του θεου. (Aroc. 2:1, 7b).

και μεταβας ἑκαθεν ὁ Ἰησους ἦλθεν παρα την θαλασσαν της Γαλιλαιας, και ἀναβας εἰς το ὄρος ἑκαθητο ἐκει. (Mt. 15:20)

και ἔλθων ὁ Ἰησους ἀπο του ἱερου ἐπορευετο, και προσηλτον οἱ μαθηται αὐτου ἐπιδειξαι αὐτῷ τας οἰκοδομας του ἱερου. (Mt. 24:1)

ὁ μη ἀγαπων μενει ἐν τῷ θανατῷ. πας ὁ μισων τον ἀδελφον αὐτου ἀνθρωποκτονος ἐστιν, και οἰδατε ὅτι πας ἀνθρωποκτονος οὐκ ἔχει ζωνν αἰωνιον ἐν αὐτῷ μενουσαν. (1 In.3:14-15)

ὁ λεγων ὅτι ἐγνωνκα αὐτον και τας ἐντολας αὐτου μη τηρων, ψευστης ἐστιν και ἐν τουτῷ ἡ ἀληθεια οὐκ ἐστιν. (1 In. 2:4).

και αὕτη ἐστιν ἡ νικη ἡ νικησασα τον κοσμον, ἡ πιστις ὑμων (1 In. 5:4)

τη γαρ χαριτι ἐστε σεσωσμενοι δια πιστεως: και τουτο οὐκ ἐξ ὑμων, θεου το δωρον: οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μη τις καυχησηται. αὐτου γαρ ἐσμεν ποιημα κτισθεντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦς ἐπι ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοιμασεν ὁ Θεος, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατησωμεν. (Ef. 2:8-10)

ἀρα οὖν οὐκετι ἔστε ξενοι και παροικοι ἀλλὰ ἔστε συμπολιται των ἁγίων και οἰκειοι του θεου, ἐποικοδομηθηντες ἐπι τῷ θεμελίῳ των ἀποστολων και προφητων, ὄντος ἀκρογωνιοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ἐν ᾧ πασα οἰκοδομη συναρμολογουμενη εὐξει εἰς ναον ἅγιον ἐν κυρίῳ. (Ef. 2:19-21)

ἔστιν δε πιστις ἐλπίζομενων ὑποστασις, πραγματων ἐλεγχος οὐ βλεπομενων. (Evr. 11:1)

λεγετε μοι, οἱ ὑπο νομον θελοντες εἶναι, τον νομον οὐκ ἀκουετε– (Gal.4:21)

ὅτι ὁ σπειρων εἰς την σαρκὰ ἑαυτοῦ ἐκ της σαρκος θερισει φθοραν, ὁ δεσπειρων εἰς το πνευμα ἐκ του πνευματος θερισει ζων ἀϊωνιον. (Gal. 6:8)

ὄν ἡμεῖς καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ἄνθρωπον και διδασκοντες παντα ἄνθρωπον ἐν παση σοφίᾳ ἵνα παραστησωμεν παντα ἄνθρωπον τελειον ἐν Χριστῷ: εἰς ὃ και κοπιῶ ἀγωνιζομενος κατα την ἐνεργειαν αὐτοῦ την ἐνεργοῦμενην ἐν ἐμοὶ ἐν δυναμει. (Col. 1:28-29)

ὡς οὖν παρελαβετε τον Χριστον Ἰησουν τον κυριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμενοι και ἐποικοδομουμενοι ἐν αὐτῷ και βεβαιουμενοι τη πιστει καθως ἐδιδαχθητε, περισσευοντες ἐν εὐχαριστια. (Col. 2:6-7).

τη προσευχη προσκαρτερεῖτε, γρηγορουντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστια, προσευχομενοι ἅμα και περι ἡμων ἵνα ὁ θεος ἀνοιξη ἡμιν θυραν του λογου. (Col. 4:2-3).

και ἴδων την πιστιν αὐτων εἶπεν, ἄνθρωπε, ἀφρωνται σοι αἱ ἁμαρτια σου. (Luca 3:20).

ἴδων δε τους ὄχλους ἀνεβη εἰς το ὄρος, και καθισαντος αὐτοῦ

προσηλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ: καὶ ἀνοιξάς τὸ στόμα
αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων: (Mat. 5:1).